

В таблице приведены также значения средней стоимости оценки пассажиров часа времени пребывания в пути: эмпирическое значение $E^*(x_l)$, полученное из (7), и расчетное значение $\hat{E}(x_l)$, выведенное из (8) с найденными оценками $\{\beta_j\}$. Видно, что эти значения растут по мере увеличения дальности следования пассажира l .

Отметим, что формула (14) применяется при прогнозировании спроса на автоперевозки пассажиров в условиях различных тарифов, скоростей доставки пассажиров и т.п.

Таким образом, в результате выполненных исследований можно сделать вывод, что предложенный метод позволяет учесть влияние изменений социально-экономических условий жизни населения на формирование пассажиропотоков на маршрутах городского пассажирского транспорта за счет уточнения таких параметров модели, как стоимость свободного времени пассажира и доход среднестатистического пассажира за анализируемый промежуток времени.

1. Гульчак О.Д. Підвищення ефективності міських пасажирських перевезень на основі удосконалення руху автобусів: Автореф. дис. ... канд. техн. наук: 05.22.01 / Національний транспортний університет. – К., 2005. – 19 с.

2. Вдовиченко В.О. Ефективність функціонування міської транспортної системи: Автореф. дис. ... канд. техн. наук: 05.22.01 / Національний транспортний університет. – К., 2004. – 20 с.

3. Доля В.К. Теоретические основы и методы организации маршрутных автобусных перевозок пассажиров в крупнейших городах: Автореф. дисс. ... д-ра техн. наук: 05.22.10. – М.: МАДИ, 1993. – 42 с.

4. Рао С.Р. Линейные статистические методы и их применения. – М.: Наука, 1968. – 410 с.

5. Андронов А.М., Хижняк А.Н. Математические методы планирования и управления производственно-хозяйственной деятельностью предприятий гражданской авиации. – М.: Транспорт, 1977. – 166 с.

Получено 30.07.2008

УДК 330.101

С.І.ШТЕФАН

Харківська національна академія міського господарства

АКТУАЛЬНІСТЬ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В БУДІВНИЦТВІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Аналізуються особливості інвестиційної політики в Україні, спрямованої на стабільний розвиток будівельної галузі.

Основою економічного зростання країни є інвестиційна активність економічних суб'єктів. Тому дуже важливою є зважена інвестиційна політика держави як складова політики соціально-економічного розвитку. Ефективність організації інвестиційного процесу, з точки

зору принципів сталого розвитку, залежить не лише від рентабельності вкладень і строку їхньої окупності, а перш за все від напрямів і структури інвестування. Проблема зрушень у складі ВВП на основі інвестиційних технологій стає найголовнішою для успішного розвитку галузі і країни. У зв'язку з цим однією з нагальних задач економічної науки стає розробка теоретичних і практичних аспектів оцінки економічної ефективності інвестиційно-інноваційних проектів.

Проблемі ефективності інвестиційних проектів, удосконалення структури інвестицій присвячено чимало наукових праць, провідні вчені країни приділяють їй багато уваги [1, 3-5].

Аналізуючи реалії інвестиційної політики в сучасній Україні, її проблеми і недоліки, методику оцінки, визначаючи та обґрунтовуючи її перспективи, більшість дослідників акцентують увагу на одній з найгостріших проблем національної економіки – надзвичайно високому й постійно зростаючому рівні фізичного і морального старіння основних засобів виробництва [5].

Тому загальний порівняльний аналіз інвестицій в окремих галузях слід доповнити оцінкою відповідних результатів у контексті технологічних пріоритетів. Ефективність інвестиційного процесу на постіндустріальному етапі розвитку суспільства визначається не лише позитивними змінами макроекономічних показників динаміки і структури, а й посиленням використання інноваційних та науково-технологічних чинників, що вимагає нарощування обсягу й удосконалення використання інвестицій саме в галузях вищих технологій, з посиленням принципу поєднання інвестицій і інновацій [2]. Аналіз інвестиційного процесу здійснюється з урахуванням ефекту дії інвестиційних мультиплікаторів. Інвестиційні мультиплікатори дозволяють дати узагальнену макроекономічну оцінку ефективності інвестиційного процесу в економіці в цілому та в розрізі видів економічної діяльності. Вони розраховуються як відношення зміни результативного показника (валовий випуск, валовий прибуток тощо) до одиниці інвестованих коштів. Таким чином, інвестиційний мультиплікатор показує, наскільки змінюється результат економічної діяльності за певним показником у поєднанні із змінами інвестицій. При цьому слід ураховувати, що на кількісні параметри того чи іншого результату в конкретному періоді часу впливають не лише інвестиції, а й інші показники, в тому числі й позаекономічні.

Характеризуючи актуальність інвестиційної політики в будівництві, слід ураховувати, що дана галузь входить до комплексу «інвестиційних галузей», які формують інвестиційний попит і відіграють провідну роль у процесах валового нагромадження основного капіталу [3].

Сучасний будівельний комплекс України – це складне інтегроване утворення, структура якого формується під впливом багатьох чинників, найвагомішим серед яких є інвестиційний. Рівень розвитку цього комплексу визначається, насамперед, характером інвестиційної політики в країні. Ринкові умови господарювання вимагають формування нових засад взаємовідносин учасників інвестиційного процесу в будівництві.

Соціально-економічний розвиток України потребує нарощування інвестиційних ресурсів, поліпшення структури інвестиційних джерел, оптимізації напрямів їх вкладення та створення однакових правових умов для всіх учасників інвестиційного процесу, активізації діяльності банківської системи [4].

Одним із важливих напрямів розбудови економіки України є вкладання іноземних інвестицій в різних формах, передбачених законом України.

Як свідчить аналіз мотивів іноземних інвесторів, пошук ринків збуту – найпоширеніший стратегічний мотив для інвестицій в Україну. Серед мотивів є вихід на нові регіональні ринки (Східної Європи та країн СНД). До другорядних мотивів відносяться пошук ресурсів та підвищення ефективності, серед менш важливих – підвищення конкурентоспроможності в постачанні на розвинуті ринки, доступ до наукових і технологічних розробок.

Велику роль у залученні інвестицій в економіку країни відіграє приватизаційний процес. Створення ефективного механізму залучення та ефективного використання інвестицій дозволяє з урахуванням особливостей трансформації регіональної економіки та регіональних соціально-економічних програм узгоджувати інтереси інвесторів з інтересами і ресурсним потенціалом території. На територіальному рівні необхідно створювати маркетинг інвестиційного ринку, розробляти інвестиційні програми і проводити тендери, системно вирішувати завдання економічної та науково-технічної експертизи окремих проєктів, а також розміщення та освоєння інвестицій у регіоні. При цьому слід враховувати, що кожен інвестор має власні пріоритети.

Регіональна і галузева спрямованість інвестицій визначає коло учасників інвестиційної діяльності, структуру проєктних рішень, застосування тих чи інших будівельних матеріалів, розміщення будівельних потужностей. Підготовка до освоєння інвестицій у регіоні одночасно здійснюється представниками інвесторів, територіальними органами самоуправління, підприємствами територіального будівельного комплексу. Кожен з цих суб'єктів має свої критерії, але повинен враховувати інтереси контрагентів, територіальні умови й обмеження.

В межах такого підходу виникає комплекс логічно та інформаційно пов'язаних між собою завдань, основними з яких є:

- вибір інвестиційних проєктів для реалізації їх на даній території і в даному інтервалі часу (завдання вирішується на рівні замовника);
- оптимальне розміщення інвестицій у регіональній соціально-економічній системі (завдання вирішується на рівні територіального органу самоврядування);
- оптимізація територіальної будівельної програми (завдання вирішується на рівні територіального будівельного комплексу із залученням інших учасників будівництва).

Спільне вирішення цих завдань потребує створення просторово розподіленої мережі баз даних, системи оперативного обміну інформацією між усіма рівнями управління проєктами, вдосконалення маркетингових досліджень інвестиційного ринку. Такий підхід дозволяє підвищити рівень обґрунтованості інвестиційної програми, забезпечити її реальність за рахунок гармонізації економічних інтересів інвесторів з економічними інтересами, ресурсами та обмеженнями відповідного регіону.

1. Гойко А.Ф. Методи оцінки ефективності інвестицій та пріоритетні напрямки їх реалізації. – К., 1999. – 46 с.

2. Виленский П.Л., Лившиц В.Н., Смоляк С.А. Оценка эффективности инвестиционных проектов: теория и практика. – 2-е изд. – М.: Дело, 2002. – 194 с.

3. Захарін С. Макроструктурні особливості інвестиційного процесу в корпоративному секторі // Економіка України. – 2008. – №6. – С.27-36.

4. Чумаченко Н.Г., Червова Л.Г., Пешко А.В. Инвестиционная политика в Украине. // Економіка промисловості. – 2002. – №3. – С.12-23.

5. Шинкарук Л.В. Інституційні засади капіталоутворення в Україні // Економічна теорія. – 2007. – №3. – С.72-80.

Отримано 10.10.2008

УДК 658.011.3 : 339.137.2

С.В.ДВОРКИН

Харьковская национальная академия городского хозяйства

ВЛИЯНИЕ ТРАНСАКЦИОННЫХ ИЗДЕЖЕК НА ПОВЫШЕНИЕ ЭФФЕКТИВНОСТИ ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ СТРОИТЕЛЬНЫХ ПРЕДПРИЯТИЙ В УСЛОВИЯХ РЫНОЧНОЙ НЕСТАБИЛЬНОСТИ

Предлагаются способы оценки влияния транзакционных затрат строительного предприятия на эффективность его функционирования. Показано назначение, цель исследования транзакционных издержек, характеристику этапов, рассмотрены проблемы, которые могут возникнуть при их использовании. Выполнена апробация на примере строительных предприятий разных форм собственности и отраслевой принадлежности и прокомментированы полученные результаты оценки транзакционных затрат. По результатам данной апробации можно определить легитимность, репрезентативность и доста-